

העוזר

דני חגיחא, צעיר ערבי העובד במוסד רמת אסא ליד תל השומר זה שנים. "אני החבר הי טוב ביותר של מירלה, עוזר לה לאכול, לשותות ולצייר, מסייע אותה על כיסא הגלגלים ואוהב אותה מאד," הוא מצהיר.

ברמת אסא, כי שמעתי שיש שם הרבה חברה צעירים."

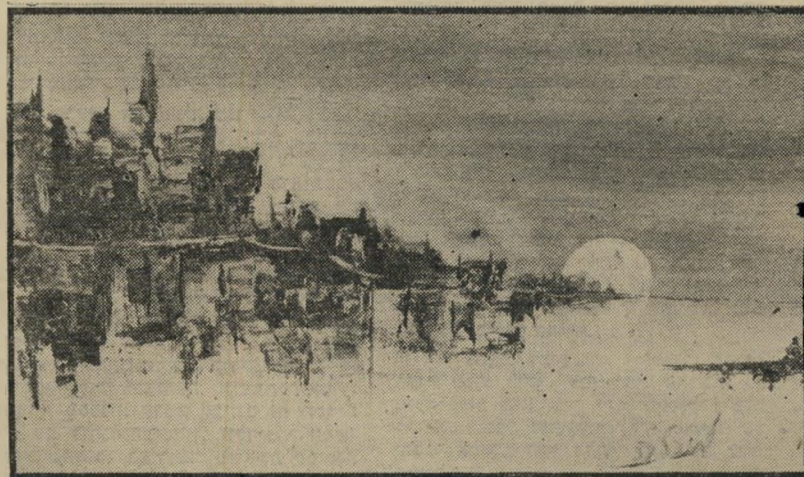
חבריה החלו חושבים על פיתרון הולם עבורה. לפני חודשים אחדים הופיעה מי רהלה בתוכנית הטלוויזיה זה הסוד שלי, ואחרי התכנית התקשרו אליה רבים ו שאלו במה אפשר לעזור. מירלה השיבה לכולם שהכל בסדר, אבל היה מי שדאג ל הסכר לאותם אנשים למה היא זקוקה באמת.

"אני לא יודעת מי אסף את הכסף, ומניין. אני יודעת רק שכל מי שתרם למען

אצבע משולשת למות

שלא תהיה לי צלקת על הצוואר. "באותו רגע זכרתי את אליזבת טיילור, שיש לה צלקת על הצוואר, ונוכרתי ש תמיד אמרו לי, בילדותי, שאני דומה לה. אבל עכשיו, למרות שאינני יכולה לזוז ולעשות שום דבר לבד, אני משוכנעת שאי נני מאשרת פחית ממנה."

אוישר קטן בחיים. "עכשיו ייהפך המוסד שלי גלריה, ואומר דויד אסא בסיפוק. ומירלה מבטיחה: "יש לי כל החיים בידיים, ואני עוד אעשה המון." היא נזכרת שביקשה, בעיצומו של אחד הניתוחים שעברה אחרי התאונה, שלא יפגמו בצווארה. "הייתי מוכנה למות, רק

מקום האסון

מירלה מצוירת בעיקר בכחול. מצוירה נשקפים מים נשמים. "ייתכן שבהשפעת האסון שאירע לי בצעירותי אני מצוירת ים ובכחול," היא מסבירה. "אולי זאת צורה של טיפול בהלם או של חזרה לחוויות ילדות, אפילו אם הן לא נעימות." ציוריה של מירלה נחשפים בטרם הצבע יבש.

הצריף שלי, יהיה מאושר לדעת עד כמה אני מאושרת. "אומרת מירלה. בחיור מאושר היא נכנסת לצריף החדש, המרוחק מעט משאר ביתני החולים. תמונתיה תלו יות על הכתלים, וכך הציור כבר ניצב הכן לקראת היצירות החדשות.

"אני מרגישה את עצמי קצת כמו המ שוררת רחל," היא מתוודה. "חבריה, אנשי קבוצת כינרת, אהבו אותה, ובגלל מחלתה בנו לה את הצריף המפורסם שלה על שפת הכינרת. גם אתי אוהבים כולם, ואני אוהבת את כולם. הבעיה היא שאני נכה וגם זקוקה לפרטיות. אז עכשיו בנו לי את

הבית החדש

מירלה יושבת על כיסא הגלגלים מול פתח ביתה החדש. הבית החדש הוא צריף טרומי, שהוצב בריחוק מהמשאר ביתני החולים במוסד לחולים חשוכי מרפא רמת אסא. הצריף הוקם בעזרת תרומות של חברה וידידה, שבפניהם שטחה את בעייתה: חוסר מקום מתאים ליצור בפרטיות.